

[Kaj Poulsen]

ting. Ja, det er jo lige ved at kunne give en SF'er oprejsning, når nu ordføreren står og siger sådan noget. Men sandheden er jo, at det er lånte fjer, fru Lilli Gyldenkilde. Sandheden er, at de ændringsforslag var udvalget bekendt, før dette forlig mellem SF og regeringen eller den aftale, eller hvad man nu skal kalde det, overhovedet var diskuteret. Hvis det hjælper lidt, når man skal ud og forsvare den, så skal man selvfølgelig også have de fjer på, men lad det være.

Endelig sagde ministeren, at hun skulle til finansudvalget med en rapport her 1. juli, idet finansudvalget havde bedt om at få at vide, hvad ministeren egentlig havde foretaget sig. Jeg er overbevist om, at finansudvalget vil sige: ja men ministeren har jo ikke foretaget sig noget som helst, der virker. Når hendes eget arbejdsdirektorat siger, at de ordninger, der her gennemføres, ingen virkning har, så er det altså kosmetik, ministeren har gennemført. Og de forslag, som kunne have givet en besparelse, har ministeren fået taget ud af forslaget. Jeg kunne godt tænke mig til den tid at sidde i finansudvalget og høre på, når ministeren skal i samråd og forsvare, hvordan dette her er kørt, og hvad ministeren har gjort for at mindske fejludbetalingerne. Ministeren har ikke gjort for to øre. Ministeren har ladet stå til. Det er ministeren, der vil vente. Det er ministeren, der har nedsat Bonnerup Nielsen-udvalget for at vente – imod det, som vi tilbød: lad os tage fat på Hæstrupudvalgets rapport og så komme i gang. Men ministeren ønskede ikke at foretage sig noget som helst.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hr. Kaj Poulsen synes at lide af den sygdom, at han tror, at hvis man bliver ved med tilstrækkelig længe at gentage urigtigheder, så bliver de sande. Det er der ikke tale om.

Hr. Kaj Poulsen siger, at regeringen kunne bare have taget to paragraffer ud. Ja men hvilke paragraffer var det, socialdemokratiet ønskede at regeringen skulle tage ud?

Det var de to elementer i lovforslag nr. L 90, som gav de største besparelser, og så ville der ikke have været ret mange besparelser tilbage. Derfor er det jo fuldstændig urigtigt, når hr. Kaj Poulsen kommer her og siger, at socialdemokratiet ville dit og socialdemokratiet ville dat. Det ene, socialdemokratiet ville,

det er det, hr. Kaj Poulsen nu siger, nemlig at man tog de to paragraffer ud om det objektive ansvar og om arbejdsgiverdokumentationen. Men socialdemokratiet er jo ikke – og det beviser da også betænkningens bidraget – gået konstruktivt ind i dette her og har sagt: o.k., vi kan ikke lide det objektive kasseansvar, men vi vil godt være med til at nedbringe fejludbetalingerne, og derfor kommer vi med nogle andre forslag fra Hæstrupudvalget, et eller andet, som så kan nedbringe fejludbetalingerne.

Og så forsøger hr. Kaj Poulsen at vende det hele om ved først at sige, at det, han ønsker, er at tage de elementer af lovforslag nr. L 90 ud, som giver penge, og dernæst komme og sige, at når jeg til sommer skal give en redegørelse til finansudvalget, så har jeg et problem, fordi jeg ingenting har gjort, og at jeg bare vil afvente Bonnerup Nielsen-udvalgets betænkning. Hvad er det dog for noget?

Det var mig, der nedsatte Hæstrupudvalget. Lovforslag nr. L 90 bygger på Hæstrupudvalgets forslag. Det er hr. Kaj Poulsen, som gang på gang i formiddags har sagt: lad os dog udskyde det hele, lad lovforslag nr. L 90 oversomme i arbejdsmarkedsudvalget, og lad os så vente på Bonnerup Nielsen-udvalget.

Det, Bonnerup Nielsen-udvalget skal gøre, er at følge op dér, hvor folketinget slutter med lovforslag nr. L 90, når det bliver vedtaget ved tredje behandling, og se på, hvad vi derudover kan gøre som de næste etaper med hensyn til at nedbringe fejludbetalingerne. At sige, at jeg skulle have nedsat Bonnerup Nielsen-udvalget for at forhale! Det har jeg ikke. Det er nemlig for at komme videre, fordi vi får løst nogle af problemerne med lovforslag nr. L 90, men vi får sandelig ikke løst dem alle sammen, og derfor skal vi arbejde videre.

Socialdemokratiet har hele tiden prøvet at sige: ja men lad dog være, det er da fuldstændig ligegyldigt med lovforslag nr. L 90, du kan jo bare vente, til Bonnerup Nielsen-udvalget kommer til oktober måned 1985.

Den går ikke, hr. Kaj Poulsen. Den argumentation er for tynd. Man kan ikke være bekendt at behandle folketinget på den måde.

(Kort bemærkning).